

Gele taget skuffer man sig, hvis man tror, at man i denne Sag behøver at lede om gamle Aftaler og skulte Overenskomster, thi Alt, hvad der angaaende denne Sag er foregaaet i Retning af Overenskomster, er foregaaet i denne Sag og for alle de ærede Medlemmers Vire. Hvorledes Stillingen var, da Sagen ifjor kom fra Udvalget, er nylig blevet udtalt af det ærede Medlem for Randers Amts 2den Valgtreds, og jeg skal ikke gjentage det, men jeg vil minde om, at da Sagen derefter kom frem igjen her i Thinget til 2den Behandling, blev Situationen den, at lige overfor den ærede Ministers bestemte Forbring om, at Thybanen skulde optages i Lovforslaget, hvis dette i det Gele taget skulde blive til Lov, hørte vi os, der af forskellige Grunde vare derimod, for at gjøre det muligt, at Loven kunde komme ud, men det maatte da være tilstrækkeligt klart for alle Medlemmer, at det var under den bestemte Forudsætning, at der dermed var sat en Grænse for vore Indrømmelser. Forudsætningen var altsaa den, at Loven ikke kom til at omfatte flere Baner, efterat Thybanen var kommen med, og at navnlig de to Baner, om hvilke vi have forhandlet igaar og idag, ikke bleve optagne i Loven, og da disse Baner atter bleve optillede ved 3die Behandling, bleve de ogsaa udfemte med et Flertal af henholdsvis 61 og 59 Stemmer. Derefter maa det være klart, at det var den bestemte Forudsætning, hvorunder flere af os havde medvirket til, at dette Lovforslag blev til Lov, at der for saa lang Tid, som der var truffet Disposition over ved denne Lov, ikke skulde fastlaas yderligere Baneanlæg Best for Storebelt, og at man skulde gaa til at overveie, hvad der skulde gjøres for at fremme og udvikle Hovedforbindelserne i Landet, og hvad der i det Gele taget kunde være at gjøre ogsaa Best for Storebelt. Den ærede Indenrigsminister har fuldt ud anerkjendt dette. Det ærede Medlem for Randers Amts 2den Valgtreds bragte Ministerens Udtalelser igaar i Erindring, og jeg siger ligesom det ærede Medlem, at jeg ikke kan se rettere, end at den ærede Ministers Udtalelser igaar vare fuldkommen loyale og fuldstændig korrekte, thi det maa dog erindres, at dersom, og det er det, den ærede Minister udtalte, Forholdet kunde tænkes at blive det, at vi, der havde været imod at optage disse Baner i Loven ifjor, nu skulde have forandret Sind saaledes, at vi nu vilde gaa med til at give en særlig Lov derom, vilde der virkelig ikke være nogen Grund for Ministeren til at modsætte sig en saadan Beslutning af Thinget, og den ærede Minister maatte efter min Formening være fuldt besjætt til at slutte, at kun under den Forudsætning kunde der danne sig et Flertal for disse to Lovforslag, hvad ogsaa jeg for mit Vedkommende har forudsat. Den ærede Minister maatte være besjætt til at tro, at de Medlemmer, der ifjor modtog

Medvirkning til, at Loven af 16de Juni kom istand, ikke nogle Maaneder efter skulde komme og vedtage som et Tillæg til Loven Bestemmelser, om hvilke det var givet, at, hvis de havde været optagne i Loven, vilde vi have stemt derimod. Jeg vilde derfor ogsaa være bleven meget forbauset og overrasket ved Afstemningen igaar, hvis jeg ikke var gaaet ud fra den Tro, at adskillige af de ærede Medlemmer, der igaar stemte for Lovens Overgang til 2den Behandling, ikke derved have villet tilkjendegive, at de vilde stemme for Lovforslagets endelige Vedtagelse, men kun have gjort det af Høflighed mod Forslagsstillerne og af en vis Hensynsfuldhed mod de paagældende Egne. Jeg for mit Vedkommende ser nu ikke rettere, end at en saadan Hensynsfuldhed ikke fuldstændig er paa sin Plads ved Love af den Art, thi man vækker kun Forventninger hos de paagældende Egne, som senere ikke ville blive fyldestgjorte. Jeg tror, at man vilde vise sig mere hensynsfuld ligeoverfor de paagældende Egne ved strax og bestemt at sige: I det nærværende Dieblit kan der ikke være Tale om en saadan Bane, og vi ville derfor ikke vække Illusioner hos Eder om, hvad der kan komme ud af en fortsat Behandling, lige saa lidt som vi ville spille Thingets Lid med nye Forhandlinger, og det maa i saa Henseende fastholdes, at her er Tale om et Forslag, der gjentagne Gange har været udførlig behandlet her i Thinget i sidste Samling og har været Gjenstand for gjentagne Afstemninger, saa at der ikke er nogen Grund til nu at gjenoptage dette Emne. Nogle ærede Medlemmer, der igaar havde stemt for Lovforslagets Overgang til 2den Behandling, havde maaste ogsaa ladet sig lede af den Forventning, at det var Meningen at sende Loven i et Udvalg, og der fremkom ogsaa fra forskellige Sider Antydninger om, at man kunde ønske en Forandring i Liniens Retning, Antydninger om, at man burde overveie, om Banen ikke kunde anlægges efter et lettere og billigere System, og der fremkom ogsaa fra den ærede Minister en Udtalelse om, at Banen ikke kunde bygges nu for den forudsatte Sum. Der kunde saaledes være Grund til nærmere at forhandle om disse Punkter i et Udvalg, og jeg kunde foreslaa, om ærede Medlemmer, som ikke vare for denne Lov, dog ikke vilde affære Forslagets Vandring til et Udvalg. Men efterat det har viist sig, at det ikke var Meningen at sende Lovforslaget i Udvalg, og at det altsaa heller ikke er Meningen at sende det nu foreliggende Lovforslag i Udvalg, kan jeg ikke se nogen Grund til at lade det gaa videre. Jeg for mit Vedkommende maa ikke blot stemme imod Lovforslaget, men jeg maa gjentage min Opfordring til de ærede Medlemmer, som ifjor modtog Lovforslaget til at bringe Loven af 16de Juni istand, om nu at tage den simple Konjekvents deraf ved at stemme imod det foreliggende Lovforslag.